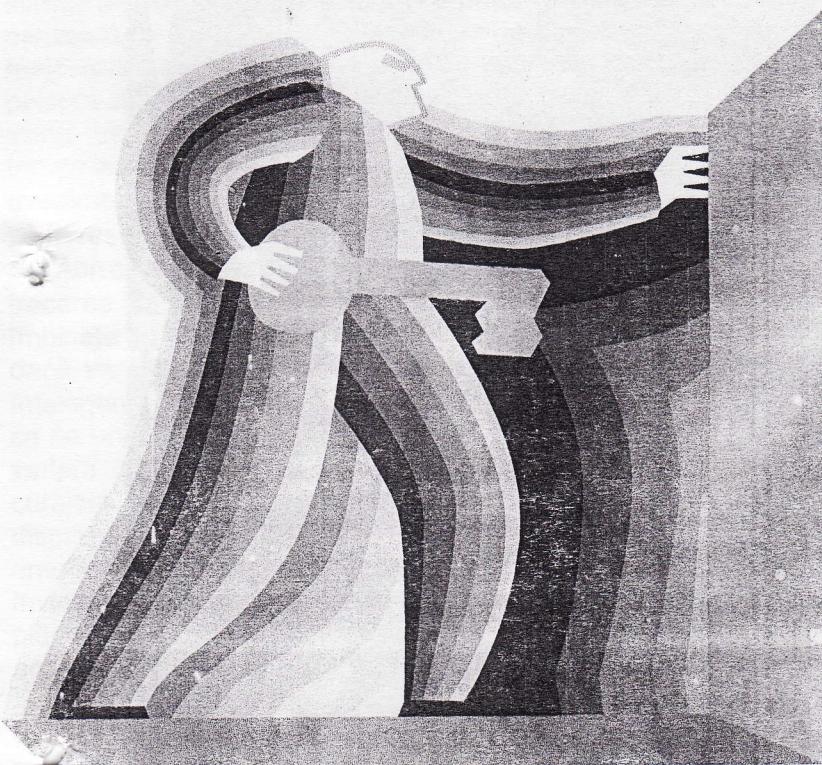

GÂNDUL

anonimului

ANUL II - NR. 16 – 15 SEPTEMBRIE 2004 -

GRATUIT©®

Membri fondatori: Ion Mazere, Teodor Dobre.

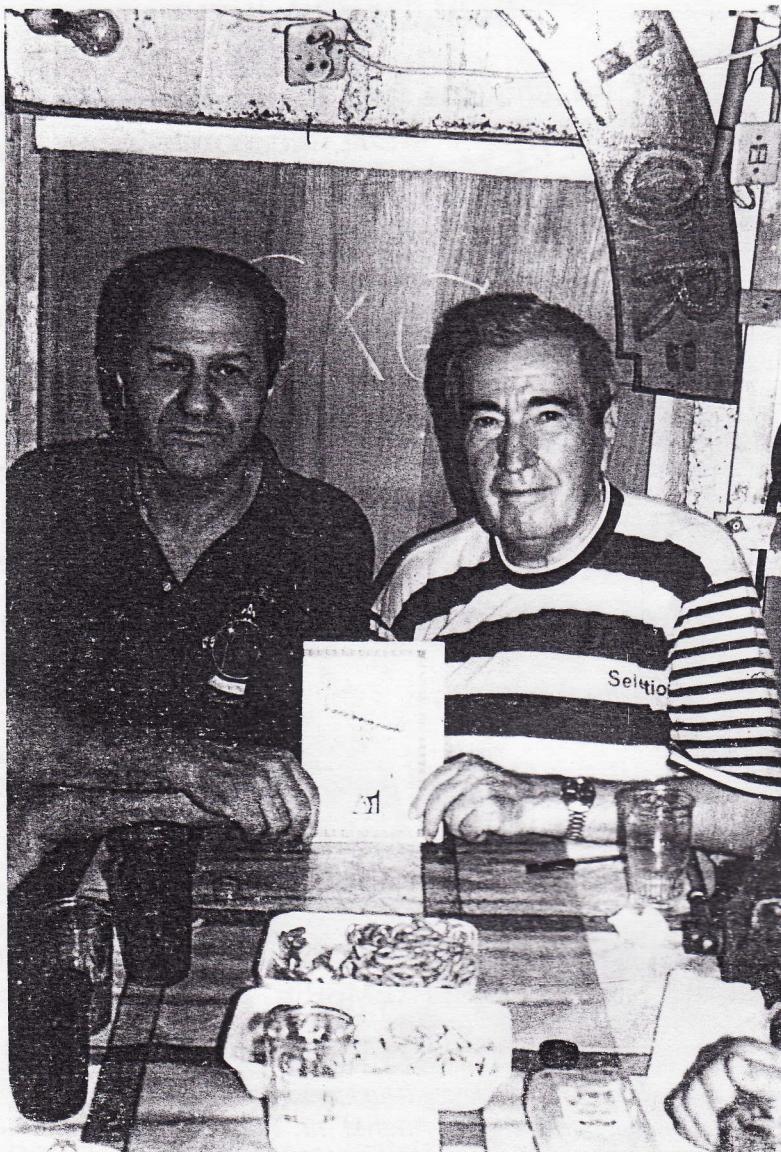
Publicație a Cenaclului „ANONIMUL” a Gânditorilor Creatori Anonimi

REDACTIA :București, Strada Cara Anghel, nr. 8, bl. B9, sc.5, et.

4, ap.73, sect.6, cod:76807 Tel :7450206; 4402392

e-mail: dobre_teodor@yahoo.com

În acest număr sunt inserate câteva articolele, dedicate în mare parte, momentului festiv ce a marcat în linirea unui an de funcționare a Cenaclului, cât și câteva seturi de fotografii ce a imortalizat acel eveniment.

MEMBRI FONDATORI: Teodor DOBRE și Ion MAZERE

DISCURS

La festivitatea cenaclului „Anonimul”.

Stimați oaspeți ce ne onorați cu prezența, vă mulțumesc că sunteți aici, și înțeleg că acest gest arată că apreciați atât activitatea cenaclului în general, cât și reuniunea de astăzi în mod special. Deși majoritatea sunteți familiarizați și în cunoștință de cauză cu ce se petrece aici, vă pun totuși răbdarea la încercare, dar nu prea mult, știind că așteptați cu aceeași nerăbdare și poate mai multă înfrigurare partea a II-a, care fi-ți convinși, va fi atât la înălțimea evenimentului cât și a așteptărilor. Deci puțintică răbdare stimabililor, că în rest,...har Domnului.

Aniversarea de astăzi, ce reprezintă împlinirea unui an, de la trecerea pe o treaptă superioară a unor bune obiceiuri mai vechi, îmbinate cu preocupări mai noi, va deveni o frumoasă tradiție numai dacă va exista continuitate. Dacă această atmosferă de prietenie, înțelegere și comunicare, nu este prea pretențioasă și dacă simpatia ce ne unește va dăinui, ne vom mai revedea, iar dacă un trebuie să vedem ce altceva mai bun avem de făcut. Însă pentru că vă știu curajoși și cu preocupări ce poate sunt admirate de unii, dar disprețuite de alții, vreau să vă spun că, beția ... victoriei, aduce emoții necunoscute. Noi toți cei prezenti aici suntem niște învingători, căci chiar și acum am învins inerția, adică acea stare de plăcută lene, confort și comoditate, ce o aduce viața tihnită de acasă, deci suntem victorioși.

Pe noi toți cei prezenti aici ne unesc curajul, îndrăzneala și curiozitatea, care ne-a călăuzit pașii de până mai ieri, dar și acum, în orice activitate a vieții. Pe mulți dintre noi, se vede cum încă, mai strălucește gloria militară, depusă în ani lungi de redutabile bătălii cu inamicul pe toate fronturile, pentru glorificarea măreției faptelor crescute pe măruntele noastre sacrificii.

Deci domnilor, să ne sacrificăm în continuare, pentru a încânta și determinăm timpul, prin provocările noastre, să se opreasca în drumul lui, și plin de admirație, să eternizeze toate minunatele momente ce le trăim, precum este și această frumoasă sărbătoare.

Fie, ca amintirea acestor clipe deosebite să rămână prin noi toți, prezente și în memoria urmașilor.

Va mulțumesc.

TEODOR DOBRE

LA CEAS ANIVERSAR

Sală plină, atmosferă destinsă, curiozitate la mulți din cei prezenți, așteptare la alții, emoții stăpâname dar vizibile la doi dintre participanți. Unde ne aflăm? În „Sala Coloanelor, desigur, un nume dat în glumă, care a devenit renume, ca de atâtea ori. Câte glume nu ne pigmenteaază viața?!

Ne aflăm la adunarea membrilor cenaclului „Anonimul” în care este lansat volumul aniversar în care este cuprinsă întreaga activitate a publicației „Gândul anonimului” din primul an.

Un an! Este vîrsta mersului în picioare și a afirmării propriei personalități.

Cine erau posesorii emoțiilor? Cei doi întemeietori și animatori neobosiți ai cenaclului și editori perseverenți ai publicației, adică dl. Ion Mazere și dl. Teodor Dobre.

Înființată mai mult ca o glumă, publicația a continuat să apară lunar, dezvăluind lucruri necunoscute despre cei din jurul nostru, bogăția sufletească a acestora gândurile și trăirile lor frumoase, fiecare articol sau poezie constituind o fereastră deschisă către un alt univers, provocând încântare și uimire. Încântare prin frumusețe, uimire prin descoperirea complexității celor de lângă noi, a semenilor pe lângă care trecem zi de zi, cu care ne întâlnim și discutăm, dar care rămân niște necunoscuți.

Trebuie subliniat însă faptul că meritul, atât al înființării cenaclului, cât și al editării publicației aparține exclusiv domnilor Teodor Dobre și Ion Mazere, care, a spune că cocheteară cu scrisul e cam puțin, ei chiar au păcătuit și păcătuiesc în continuare pe acest tărâm. Însă atât înființarea cenaclului, cât și editarea publicației, nu au fost acțiuni premeditate, ci, mai degrabă, rodul unei scânteii, care uite că a aprins o flăcăruie, care nu arde ci chiar arde frumos, împrăștiind lumină.

Într-o etapă a vieții în care mulți doar așteaptă ceva nedefinit, în care rumegarea amintirilor, inventarierea frustrărilor și înfundarea într-o trăire anostă, pigmentată doar de evenimentele altora, cei doi stâlpi ai cenaclului au ales să-și transforme într-un eveniment propria trăire. „Cuget, deci exist” aici este cheia, de aici a pornit scânteia, iar rodul acesteia, la un an de la apariție, îl reprezintă volumul aniversar editat, care prin conținutul lui te îndeamnă să meditezi, să cugeti.

Acum, la un an de la apariție ce am putea să le spunem animatorilor Cenaclului și editorilor publicației?

În primul rând să-i felicităm.

În al doilea rând, să le apreciem curajul, tenacitatea și, nu în ultimul rând, talentul.

În al treilea rând, să le dorim multă putere pentru a continua ceea ce au început.

În al patrulea rând, să le urăm ca „Sala Coloanelor” să fie mereu plină atât de către cei care vor să însământeze, cât și de către cei care vor să culeagă. și sunt destui!

MIHAI MIRON

PRIETENULUI MEU DE DEPARTE-APROAPE

Scrisoare deschisă, însemnări (1).

Așa dar iubite prieten dacă eventual nu mai uitat, de aici unde mă aflu aproape sau prea departe de tine, nu știu ce să cred....

M-am gândit totuși să-ți semnalez prin această misivă că mai exist, dar grăbesc că a mai rămas puțin până departe. Probabil, nu întâmplător m-am oprit o clipă din acel marș forțat prin necunoscut și vitregia sortii pe marginea Cetății noastre, să-mi mai potolesc suflu. Ba chiar să-mi satisfac placerea să-i admir străvechile ziduri vii și solidele porți ferecate și păzite strășnic de anonimi, care și-au înscris numele în subsidiar cu slova faptelor.

Acum, eu după atâtia ani ca un paj credincios înfruntând greutățile vremurilor și ocara vrăjitorilor și nevrăjitorilor, iubesc totuși cetatea și cetașii ei ca altă dată. Deși castelanii pozăți pe câte un turn înalt, sau cetașii în trecere de la un reper la altul îi văd tot mai rar și atunci grăbiți aproape inabordabili. Poate greșesc, dar mi se păreau mai altfel cândva. E drept că și anii trec și odată cu ei noi.

Tu ce mai faci prietene?

Hî..... îmi dau seama de răspuns.

Eu cum încercă să-ți spun - uitat ca soldatul în vechii tranșee măcinante de vremuri, tărâsc după mine geruri troienite în oase. Singur, mult prea singur mă simt amenințat de o liniște nătângă, poate prea nudă, confruntat cu expansiunea pasională a gândurilor mele nepotolite. Încerc discret, într-un fel să mă apăr de însoțiile produse. - Voi reuși oare să întrețin focul abia

pâlpâind al amintirilor vămuite de timp și arse când de soare când de brume. Mai grav, călcând nesigur prin acest labirint contradictoriu al vietii mă simt îndemnat să-ți invoc în sprijin prietenia. Cred să nu mă însel de solicitudinea ta. Ce zici? Convins în cele din urmă că o falsă încredere între noi ne menține într-o falsă depărtare și paradoxal într-o falsă liniște ce nu folosește nimănuí.

Cu ani în urmă îți mai amintești, când amândoi vegetam din întâmplare pe un târm subred, ros de vânturi nebune și valuri iscate de unii... dar mai bine lasă. Eu nu uit - cu iluzie sfârtecate de acele vitregii, am reușit fie spus doar să ne ancorăm speranța într-o zi mai bună, care poate veni... Atunci, îmi amintesc privind plaja pe care ne purtam veleatul, frizată de furtuni, cum de la piciorul curcubeului ce a început să învioreze orizontul cu sperante, te-am zărit pe tine, prietene, parcă te apropiai de mine călăind himere, sau mi s-a părut. Dar chiar și aşa a rămas o şansă pentru ambii, să cochetăm de la distanță în gând, câte nu-ți trec prin minte!

Meticulos, cum am aflat mai târziu, tu căutai atunci să ocrotești înaltul de prădători, sau epave eșuate la malul bunului simt, eu ~~cetatea omeniei~~ *grădina cu flouie roșii*. În acea atmosferă tulbure, vlăguîti cum eram ca după furtună, ne-am privit îndelung... și cam atât. Apoi ne-am despărțit fără să ne destăinuim nimic, de parcă ne cunoșteam demult oful, - chiar înainte de a fi ceea ce suntem azi - „anonimi”.

Timpul același - postulat - nu se mișcă, ne mișcăm noi, venim și plecăm cu greutățile purtate în cărcă, care au mijlocit între noi o prietenie nedecharată, și nici nu era nevoie. Pentru că niciodată nu poți exprima aidoma ceea ce gândești. Ca să nu mai amintesc că multe vorbe aparent corecte ascund perfidie. De fapt vorbele fie și scrise nu sunt decât ambalajul gândului.

Pe noi unindu-ne cred dacă nu altceva măcar drumul lung plin de obstacole pe care ne-am angajat să-l parcurgem mărșăluind cadențat spre telul propus. Vom reușii oare? Tu ce zici prietene?

ION MAZERE

MEMBRI AI CENACLULUI, de la stânga la dreapta :
Mircea Vatrici, Ion Suciu, Teodor Dobre, și Ion Mazere.

MEMBRI CENACLULUI, de la stânga la dreapta :
Miron Mihai, Mircea Vatrici, Ion Suciu, Teodor Dobre,
Marin Butaru, Gheorghe Dediū, Ion Mazere, Gheorghe Cernat,
Constantin Dragomirescu, Nestor Lavric și Cezar Marin.

STATUTUL CENACLULUI SCOPUL

Să reunească sub același acoperiș, pe oameni ce au preocupări literar și idealuri comune, și doresc mai bună cunoaștere prietenie și înțelegere, muncii de care voi avea oportunitatea săcurie.

Scăripirea ta-n sunfelul meu
Va fi mai vie

ANDREI CONSTANTINOMUL ȘI PÂMÂNTUL LUI (I)

Din tumultul zvârcolirii, întâmplarea este stupidă, plâmădește, Totdeauna o ființă ce întâmplător nu există, uman, iar rămână ceea ce este, gândește, Pe care din întâmplare Sfânta devină exact ceea ce vîrfu! A trecut destul, sorocul, Unde-i focul și odaia? Pronie Cerească, N-am uitat casa și locul să strâlucească! Într-o viață pierdută, Inimi măringă văpaia. TEODOR DOBRE Se revărsă această ION MAZERE

Cu ocazia CRĂCIUNULUI Lavă de sânge; ANULUI NOU redacția le Negru pe alb, semnări (1) ANONIMILOR, și nu numai, pred cei care vor să se amintesc laconic în memoria sănătate, fericire, realizarea de căte on dorințelor și „LA MULTI ANI” MIHAI MIRON

PENTRU CE O EDIȚIE SPECIALĂ! Ce eveniment deosebit a trebuit să anunțăm!? Iată ce: Nu ne vom lăsa învinși nici de lipsuri, nici de nepăsare, și nici de scăderea inter-

FILOZOPIA NIMICU
ESSENTIAL...

Doar din dureri, neliniști nu vă mint,
Se nasc comori de aur, argint.

Pe măsură

Publicația Cenaclului „ANONIMUL”

PRIETENULUI MEU DE DIN

Scrisoare deschisă,

Așa dar iubite prieten dacă eventual mă aflu aproape sau prea departe M-am gândit totuși să-ți semnașe exist, dar grăbesc că a mai răma nu întâmplător m-am oprit o romul răspundere numai con-

Aurelia Gânciu
Teodor Dot